

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.548 van 27 juni 1996
in de zaak A. 64.152/VII-13.233.**

In zake : Antoon VIAENE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Antoon VIAENE op 19 juni 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissingen vervat in brieven dd. 21 april 1995 en 28 april 1995 van de Bestuursdirecteur van het Bestuur Milieuvergunningen van AMINAL, waarbij het administratief beroep dat beroeper op 18 april 1995 heeft ingesteld tegen de beslissing dd. 9 maart 1995 van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen houdende gedeeltelijke weigering van de milieuvergunning voor de verdere exploitatie van het bedrijf van beroeper, op percelen gelegen te Meulebeke, Gentstraat 225, kadastraal gekend onder sectie C, nrs. 1377 e, 1377 d en 1379 f, onontvankelijk wordt verklaard wegens laattijdigheid";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAEL die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de tweede bestreden beslissing louter een bevestiging van de eerste is; dat ze derhalve niet vatbaar is voor vernietiging en voor schorsing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn eerste middel onder meer de schending aanvoert van artikel 23, § 3, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 :

"Doordat verzoeker bij de minister een administratief beroep heeft ingesteld tegen een beslissing dd. 9 maart 1995 van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen, die aan verzoeker werd genotificeerd per aangetekend schrijven dd. (vrijdag) 17 maart 1995.

En doordat de bestreden beslissing het beroep dat verzoeker op 18 april 1995 heeft ingesteld tegen deze beslissing van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen onontvankelijk verklaart wegens laattijdigheid.

Terwijl de beslissing van het provinciebestuur, verzonden op (vrijdag) 17 maart 1995, verzoeker noodzakelijkerwijze pas heeft bereikt op (maandag) 20 maart 1995 (zie copie verzendingsomslag met poststempel in bijlage).

En terwijl verzoeker luidens artikel 23, § 3, van het milieuvergunningsdecreet beschikt over een termijn van dertig dagen vanaf de 'bekendmaking' om tegen deze beslissing beroep aan te tekenen.

En terwijl de bepaling in artikel 51, § 2, van het Vlarem I-besluit omtrent de start van de beroepstermijn op de dag van 'verzending' van het bestreden besluit in strijd is met het bepaalde in artikel 23, § 3, van het milieuvergunningsdecreet, dat de beroepstermijn doet lopen vanaf de 'bekendmaking' van de beslissing.

...
En terwijl de laatste nuttige dag om beroep in te stellen dus woensdag 19 april 1995 was";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij artikel 51, § 2, van het Vlarem I-besluit van 6 februari 1991 correct heeft toegepast en dat verzoekers kritiek de regeling vervat in Vlarem I "en aldus het vergunningssysteem in het algemeen" betreft;

Overwegende dat de kennisgeving van het beroepen besluit van de bestendige deputatie aan verzoeker

ker gebeurde met een op 17 maart 1994 ter post aangetekend verzonden schrijven dat door verzoeker ontvangen werd op 20 maart 1995; dat het beroep tegen dat deputatiebesluit werd ingediend op 18 april 1995; dat de bestreden beslissing dat beroep laattijdig verklaart en derhalve onontvankelijk omdat de uiterste datum daartoe 16 april 1995 was;

Overwegende dat naar luid van artikel 23, § 3, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) een beroep als dit ingesteld door de verzoekende partij tegen het besluit van 9 maart 1995 van de bestendige deputatie, moet ingediend worden "binnen een termijn van dertig dagen na de bekendmaking van de bestreden beslissing"; dat tijdens de bespreking van de ontwerptekst van het milieuvergunningsdecreet in de betrokken commissie van de Vlaamse Raad, op de vraag wanneer bedoelde beroepstermijn precies ingaat, de bevoegde Gemeenschapsminister antwoordde "dat voor de aanvrager daarmee wordt bedoeld de dag waarop hij individueel kennis krijgt van de beslissing" (Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid, Gedr. St., Vl. R., 1984-85, nr. 291/14, 41);

Overwegende dat artikel 51, § 2, van VLAREM I bepaalt :

"Het in § 1 bedoelde beroep bij de Vlaamse Executieve dient ingediend bij ter post aangetekend schrijven, gericht aan de Gemeenschapsminister, op het adres van het bestuur Milieuvergunningen van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, of van het kabinet van de Gemeenschapsminister, binnen een termijn van dertig kalenderdagen :

1° voor de in artikel 49, § 1, 1° en 3° vermelde personen en instanties, alsmede voor het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente waarin de inrichting is gelegen, na de datum van verzending of afgifte van het voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 35, 5°;

...";

dat deze bepaling, in zoverre zij voorschrijft dat het beroep moet worden ingediend binnen een termijn van dertig kalenderdagen "na de datum van verzending ... van het voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing ..." strijdig lijkt te zijn met de bovenvermelde interpretatie die de decreetgever tijdens de voorbereiding ervan uitdrukkelijk aan artikel 23, § 3 van het milieuvergunningsdecreet heeft gegeven; dat de Vlaamse regering aldus de haar door artikel 24, § 2, van dat decreet verleende bevoegdheid tot het regelen van de wijze waarop het beroep moet worden bekendgemaakt en behandeld lijkt te hebben overschreden; dat derhalve de huidige stand van het geding, gelet op artikel 159 van de Grondwet, de desbetreffende bepaling van artikel 51, § 2, van VLAREM I, buiten toepassing moet worden gelaten en de tijdigheid van het beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van de bestendige deputatie van 9 maart 1995 moet worden getoetst aan artikel 23, § 3, van het milieuvergunningsdecreet, geïnterpreteerd als hierboven uiteengezet;

Overwegende dat het laattijdig verklaren door de bestreden beslissing van het beroep van verzoeker tegen meervermeld deputatiebesluit in strijd lijkt te zijn met artikel 23, § 3, van het milieuvergunningsdecreet; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker op goede gronden aanvoert dat zijn uitbating ernstig in haar bestaan bedreigd wordt doordat hij zijn bedrijf van 2.650 tot 1.400 mestvarkens moet inkrimpen; dat dit meer is dan -zoals verwerende partij argumenteert- een louter financieel nadeel; dat dit nadeel -in strijd met hetgeen de verwerende partij aanvoert- rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissingen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing vervat in de brief dd. 21 april 1995 van de Bestuursdirecteur van het Bestuur Milieuvergunningen van AMINAL, waarbij het administratief beroep dat Antoon VIAENE op 18 april 1995 heeft ingesteld tegen de beslissing dd. 9 maart 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende gedeeltelijke weigering van de milieuvergunning voor de verdere exploitatie van zijn bedrijf, op percelen gelegen te Meulebeke, Gentstraat 225, onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.